

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

20 ноември 2008 година *

По дело C-18/08

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Tribunal d'instance de Bordeaux (Франция) с акт от 4 декември 2007 г., постъпил в Съда на 21 януари 2008 г., в рамките на производство по дело

Foselev Sud-Ouest SARL

срещу

Administration des douanes et droits indirects,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н С. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н К. Schieman, г-н J. Makarczyk, г-н Р. Kūris (докладчик) и г-жа С. Toader, съдии,

* Език на производството: френски.

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Foselev Sud-Ouest SARL, от адв. L. Menestrier, avocat,
- за френското правителство, от г-н G. de Bergues и г-н L. Butel, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от г-н R. Adam, в качеството на представител, подпомаган от г-н F. Arena, avvocato dello Stato,
- за Комисията на Европейските общности, от г-жа D. Maidani, в качеството на представител,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 25 септември 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

- ¹ Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 6, параграф 2, буква б) от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури (ОВ L 187, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 7, стр. 88) и на Решение

2005/449/ЕО на Комисията от 20 юни 2005 година относно искане за освобождаване от таксата за моторните превозни средства, подадено от Франция по реда на член 6, параграф 2, буква б) от Директива 1999/62 (ОВ L 158, стр. 23).

- 2 Искането е направено в рамките на съдебен иск, предявен от Foselev Sud-Ouest SARL (наричано по-нататък „Foselev“), за осъждане на Administration des douanes et droits indirects [Администрация на митниците и непреките данъци] да му заплати сумата от 1 973,74 EUR, която то твърди, че е недължимо платена от него в периода между 20 юни 2005 г. и 9 юли 2006 г. като такса за натоварване на ос — такса върху моторните превозни средства над 12 t, които не са проектирани специално за превоз на хора, заедно с лихвите, с разходите във връзка с производството и със съдебните разноски.

Правна уредба

- 3 Член 6, параграф 2 от Директива 1999/62 предвижда:

„Държавите членки могат да прилагат намаление в размера или освобождаване от данъци [да се чете: „такси“] за:

[...]

- б) превозни средства, които извършват само случайни превози по публичните пътни мрежи на държавите членки по регистрация и които се използват от физически или юридически лица, чиято основна дейност не е превоз на товари, при условие че превозите, извършвани от тези превозни средства не водят до нарушаване на конкуренцията и с уговорката за съгласие от Комисията.“

4 Разпоредителната част на Решение 2005/449 гласи следното:

„Член 1

Съгласно член 6, параграф 2, буква б) от Директива 1999/62/ЕО с настоящото Комисията одобрява освобождаването от заплащане на такса до 31 декември 2009 г. за моторни превозни средства с маса 12 t или повече, използвани изключително за превозване на постоянно монтирани съоръжения в рамките на обществено и промишлено строителство във Франция:

[...]

Член 2

Адресат на настоящото решение е Френската република.“ [неофициален превод]

5 С Декрет № 2006-818 от 7 юли 2006 г. за изменение на Декрет 70-1285 от 23 декември 1970 г. относно преминаване на определянето и на събирането на специалната такса за някои пътни превозни средства в митническата администрация (JORF, 9 юли 2006 г., стр. 10311) френските власти прилагат Решение 2005/449.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

- 6 От акта за препращане е видно, че Foselev извършва дейност в следните области: повдигане, пренасяне, превози, промишлена поддръжка, изграждане на тръбопроводи за промишлеността, индустриално почистване и модулни конструкции. Дружеството преценява, че таксата за натоварване на ос вече не е дължима по отношение на посочените в Решение 2005/449 превозни средства, считано от 20 юни 2005 г. — датата на неговото приемане.
- 7 Administration des douanes et droits indirects счита обаче, че освобождаването, на което Foselev се позовава, е влязло в сила едва на датата на публикуването на Декрет № 2006-818 в *Journal officiel de la République française*, т.е. на 9 юли 2006 г.
- 8 Като преценява, че спорът, с който е сезиран, повдига въпроса дали Решение 2005/449, което разрешава на Френската република да освободи определени превозни средства от таксата за натоварване на ос, съдържа задължение за посочената държава членка да извърши одобреното освобождаване и следователно може да произведе непосредствено действие в отношенията между френските данъчни органи и Foselev, Tribunal d'instance de Bordeaux решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Член 6, [параграф] 2, [буква] б) от Директива 1999/62 [...] предвижда възможността за държава членка да освободи [от посочените в нея такси] определени категории превозни средства. В тази връзка може ли да се приложи пряко спрямо частноправен субект разрешението, дадено на [Френската република] от Комисията с Решение [2005/449], за освобождаване [от такса за натоварване на ос] на някои категории превозни средства или щом като става дума за решение, с което се дава съгласие, адресирано до [Френската република], е необходима национална мярка за неговото транспониране?“

По преюдициалния въпрос

- 9 Със своя въпрос препращащата юрисдикция пита по същество дали частно-правен субект може да се позове на Решение 2005/449, с което по реда на член 6, параграф 2, буква б) от Директива 1999/62 се одобрява планираното от Френската република освобождаване от такса за натоварване на ос, срещу тази държава членка, за да може да се ползва от това освобождаване от момента на нотифицирането или на публикуването на това решение.
- 10 В това отношение член 249, четвърта алинея ЕО предвижда, че решението е акт, който е задължителен в своята цялост за онези, до които е адресиран. В конкретния случай се налага констатацията, че Решение 2005/449 е адресирано до Френската република.
- 11 Следва още да се припомни, че Съдът е приел, на първо място, че би било несъвместимо със задължителния характер, който се признава на решението съгласно член 189 от Договора за ЕИО (впоследствие член 189 от Договора за ЕО, понастоящем член 249 ЕО), да се изключи по принцип възможността за заинтересованите лица да се позовават на задължението, което се предвижда с него, и на второ място, че разпоредба на решение с адресат държава членка може да бъде изтъкната срещу тази държава членка, когато съответната разпоредба налага на своя адресат безусловно и достатъчно ясно и точно задължение (Решение от 10 ноември 1992 г. по дело Hansa Fleisch Ernst Mundt, C-156/91, Recueil, стр. I-5567, точки 12 и 13, както и посочената съдебна практика).
- 12 Следователно трябва да се провери дали Решение 2005/449 налага на Френската република безусловно и достатъчно ясно и точно задължение.

- 13 В това отношение следва да се изтъкне, че правно основание на това решение е член 6, параграф 2, буква б) от Директива 1999/62, който предвижда възможност за държавите членки да освобождават от такси за моторните превозните средства или да прилагат намаление на техния размер по отношение на някои превозни средства.
- 14 Освен това съгласно същата разпоредба използването на тази възможност от държава членка се обуславя от одобрение на проект за прилагане от страна на Комисията.
- 15 Следователно е достатъчно да се установи, че държавите членки разполагат независимо от намесата на Комисията с широко право на преценка по отношение както на своето решение да прибягнат към тази възможност, така и на съдържанието на предвижданата мярка, като одобряването на тази мярка от Комисията изобщо не може да породи задължение да се прибягне към посочената възможност.
- 16 В този смисъл предметът и последицата от Решение 2005/449 не са Френската република да бъде принудена да предостави освобождаването, предвидено в нейното искане за разрешение, а да ѝ се разреши да приложи това освобождаване, ако нейната воля е такава.
- 17 В Допълнение обстоятелството, че Решение 2005/449 не определя датата, от която то се прилага, а се ограничава само да определи за краен срок на одобреното освобождаване 31 декември 2009 г., не може да се отрази на обхвата и на последиците от това решение.

- 18 Действително съгласно член 254, параграф 3 ЕО Решение 2005/449 произвежда действие от момента на съобщаването му на неговия адресат, в конкретния случай на Френската република. Това обаче не променя факта, че такова действие е предоставянето на възможност за освобождаване, все още несъществуващо в конкретния случай и изискващо приемането на национален акт за неговото прилагане, но по никакъв начин не и налагането на такова освобождаване.
- 19 С оглед на всичко гореизложено на поставения въпрос следва да се отговори, че частноправен субект не може да се позове на Решение 2005/449 срещу Френската република, до която е адресирано това решение, за да се ползва от освобождаването, разрешено от последното, от момента на неговото съобщаване или публикуване.

По съдебните разноски

- 20 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Частноправен субект не може да се позове на Решение 2005/449/ЕО на Комисията от 20 юни 2005 година относно искане за освобождаване от таксата за моторните превозни средства, подадено от Франция по силата на член 6, параграф 2, буква б) от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, срещу Френската

република, до която е адресирано това решение, за да се ползва от освобождаването, разрешено от последното, от момента на неговото съобщаване или публикуване.

Подписи